

[Chr. Christensen]

Det bekræftes jo også af en udtalelse fra Dansk Post- og Telegrafforening af den 24. oktober i år. Det hedder heri:

»Kendsgerningerne er, at problemerne i postvæsenet kan stedfæstes, hvilket også med al tydelighed fremgår af post- og telegrafvæsenets testbrevsundersøgelse, hvor forsinkelserne næsten udelukkende koncentrerer sig om postterminalen.«

Jeg forstår godt Dansk Post- og Telegrafforenings uro over forholdene her, men også deres frygt for at splitte arbejds-moralen, som man siger, ikke mindst på grund af tendensen til at dirigere ressourcerne i P&T til postterminalen på grund af overforbruget i timetallet, som ifølge pressemeddelelsen fra Dansk Post- og Telegrafforening af 31. oktober 1980 i juli måned svarede til 1.990 mand og – trods korrektion fra ledelsen – efter forbundets mening stadig svarer til 835 mand.

Det er kristeligt folkepartis opfattelse, at ministeren for offentlige arbejder har den fulde forståelse herfor, og at man vil gøre noget ved det. Vi har med tilfredshed fulgt minister Risgaard Knudsens bestræbelser for at bringe orden i sagerne, men vi må medgive ham, at opgaven ikke er let. Den er endog særdeles vanskelig, meget kompliceret, idet problemet jo ikke bare kan koncentreres til arbejdstidsnormer, arbejdsrytme og arbejdsindsats eller den nye teknik på Københavns postterminal, men strækker sig igennem hele postvæsenet, også op til dets ledelse og strukturelle opbygning.

Det kan være fristende på nuværende tidspunkt at give den fungerende minister for offentlige arbejder gode råd både med hensyn til Københavns postterminal – for at få den til at virke – og med hensyn til den fremtidige struktur og ledelse af det samlede postvæsen. Men det er alligevel vores opfattelse, at det initiativ, der nu er taget af regeringen angående postudvalget med henblik på at rette op på forholdene, bør have sin chance.

Det nedsatte postudvalgs kommissorium, der blev fremlagt af ministeren her ved begyndelsen af debatten, skulle sammen med den nedsatte analysegruppes vurdering af de særlige drifts- og styringsmæssige problemer vedrørende brevbehandling i Københavns postterminal give baggrund for forslag til ministeren af en sådan karakter, at der er grund til at forvente, at postvæsenet – og her

især Københavns postterminal – kan komme til at fungere tilfredsstillende snarest og senest i begyndelsen af det nye år.

På den baggrund og i håb om, at det kan opfyldes, tager vi ministerens redegørelse til efterretning, men jeg må føje til: vi afventer også den nærmeste tids udvikling inden for postvæsenet med den allerstørste opmærksomhed.

Alfred Hansen (DR):

De seneste uger har såvel generaldirektøren for post- og telegrafvæsenet som ministeren erkendt, at der er problemer med det danske postvæsen. Der er i og for sig ikke noget opsigtsvækkende i, at såvel ministeren som generaldirektøren erkender de uoverskuelige problemer i postterminalen i København og den uacceptable postservice.

Nej, det opsigtsvækkende ligger i, at man på så sent et tidspunkt erkender disse problemer. Både ministeren og generaldirektøren har indtil flere gange i skøn samdrægtighed forsøgt at bagatellisere postvæsenets problemer. Det har man gjort både over for trafikudvalget og over for offentligheden. Det gælder ikke bare den nuværende trafikminister, det gælder i lige så høj grad den tidligere trafikminister.

Generaldirektøren for post- og telegrafvæsenet har med rette påpeget, at virksomheden P&T ikke i et fornuftigt omfang har adgang til at økonomisere med sine ressourcer, og det skyldes – meget rigtigt sagt af generaldirektøren – det stive bevillingssystem, som har lagt meget snærende bånd på de offentlige virksomheder.

Det gælder både DSB og P&T, og det har naturligvis hæmmet post- og telegrafvæsenets bevægelsesfrihed. Her burde man, hvis man i folketingset kan finde et flertal for at give statspenge til driften af post- og telegrafvæsenet, give pengene som bloktilskud, sådan at den ansvarlige ledelse for post- og telegrafvæsenet selv får ansvar for egne midler og egne opgaver.

I retsforbundet mener vi imidlertid, at det bør kunne hvile i sig selv. Kunderne må betale det, det koster at få bragt breve og pakker ud, og så er det postvæsenets pligt at besørge disse opgaver.

Men der må ved denne lejlighed være grund til at sige til både ministeren og ledel-